

at spille Tiden for dette høje Ting at fremkomme med dem her. Det er Historien om de 12 Ændringsforslag. Senere er der fra Medlemmer af Fællesudvalget givet Bladene Meddelelse om disse 12 Ændringsforslag, og jeg finder mig derfor berettiget til at meddele, at da Ordføreren for Fællesudvalget udtalte sin Glæde over, at Højre ikke havde andet og mere at fremføre end disse 12 Ændringsforslag, og deraf drog den Slutning, at Højre var saa inderlig tilfreds med Toldlovsforslaget, tilbageviste jeg paa det bestemteste denne Paastand, og jeg gentager min Protest mod, at der af disse Ændringsforslag uledes noget som helst om Højres Stilling. Mindretallet, hvortil jeg hører, frabeder sig at blive spændt for Flertallets Triumfvogn. Og Æren for at være med til i mere eller mindre Grad at skabe Arbejdsløshed her i Landet paa det ene eller andet Omraade i en meget kritisk Periode overlade vi ganske til Regeringspartiet og til Socialdemokratiet.

Men for øvrigt, hvorledes er det muligt at bedømme denne Toldlov, naar Nedsættelserne i Beskyttelsen endnu ikke kunne være kendte af de paagældende, og selv om de kende dem, hvor vil det være muligt allerede nu at bedømme Virkningerne? Det, der er sikkert, er, at man ved, hvilke Virksomheder der have kunnet eksistere under den nugældende Toldlov, men intet Menneske kan beregne, hvad de Nedsættelser, der ere foretagne, ville ødelægge i Fremtiden. Dette afhænger i en meget væsentlig Grad af Udlandet, af dettes Overproduktion, og af de mægtige Truster og Karteller, og jeg kan sige de Herrer, at der hersker stor Jubel i Tyskland over disse Toldnedsættelser, der aabne store Muligheder for de tyske industridrivende for yderligere Erobring af det danske Marked. Allerede nu ere forskellige danske Virksomheder i Afhængighed af tyske Truster, og de Herrer kunne sige sig selv, at det lavere Toldværn, som den ny Toldlov vil yde dem, vil bringe dem i endnu større Afhængighed af Tyskland, indtil det til sidst ender med, at vedkommende danske Virksomhed foretrækker at sælge sig helt og holdent til Tyskland fremfor at vælge den sidste Udvej, at sælge sine Maskiner som gammelt Jern. Saa kunne Forbrugerne glæde sig til de lave Priser, som den ny Toldlov har skaffet dem, og som nok skal vise sig at være et Luftkastel, naar vor Industri er bleven afhængig af de tyske Truster.

Jeg forstaaer nu saa godt, at det re-

gerende Parti her i Landet gerne vil lulle sig i Søvn med, at denne Toldlov er evig dejlig, og at Højre inderst inde egentlig mener det samme. Kunde Regeringspartiet faa Højre til at erkende og udtale, at denne Lov ikke var saa gal endda, den kunde være bleven meget værre, og man er saa inderlig tilfreds med den, saa var Højre ligesom blevet delagtig i den og ansvarlig for den, og saa blev Ansvaret for Fremtiden ikke alene lagt paa Regeringspartiet. Men Mindretallet i dette Ting vil ikke erkende, at det er nogen god Lov, netop fordi den er bygget paa en Teori, der er ude af Kurs i den meste Del af Verden, og fordi den ikke er bygget paa et sagligt Grundlag, der tager Hensyn til Landets fremtidige Udvikling; saa kan denne Lov i øvrigt indeholde mange Forbedringer, der ville gøre Gavn paa Omraader, hvor det tiltrænges.

Mindretallet maa misbillige, at man vedblivende vil bygge Udviklingen her i Landet paa Landbrugets Eksport, uagtet det viser sig, at der maa være noget forkert ved Forholdene herhjemme, siden vor Gæld til Udlandet stiger Aar for Aar i en foruroligende Grad. Det kan ikke alene være Bankkrisen eller Byggesvindelen, der er Skyld deri. Nej, Skylden maa maaske søges nok saa meget i, at Landbruget ikke tjener tilstrækkeligt paa sin store Eksport af Produkter, at denne Udførsel i Virkeligheden ikke giver noget videre Nettoudbytte. Meget synes at tyde derpaa, særlig Landbrugets stærkt faldende Hartkorns Værdi, og i alt Fald savnes Beviset for, at Landbruget er i Stand til alene at bære Udviklingen her i Landet. — Men lad nu dette Forhold være, som det vil. Det er for min egen Regning, jeg har fremsat denne Tvivl om Landbrugets Rentabilitet og Evne til at bære Udviklingen herhjemme, naar Forholdene her i Landet mane til den yderste Grad af Forsigtighed. Den Krise, vi i Øjeblikket befinde os i, vil ikke være endt, fordi man faar et Par Bankers Forhold ordnet eller ved, at der skaffes offentligt og kommunalt Arbejde i nogle Aar for en Del arbejdsløse. Nej, Kursen, vi styre i, er gal. Vi have alle og ikke mindst det ærede Landbrug en fast Tro paa vor egen Dygtighed og Fortræffelighed. Vi føle os dygtigere og flittigere end andre Nationer. Det er desværre en stor Fejltagelse, som vi maa se at vænne os af med. Men der er stødt noget andet og mere til, som forøger vor vanskelige økonomiske Stilling: Vor økonomiske Sans er i Færd med at forsvinde, og man har